

Sygn. akt I Cz 104/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska (spr.)

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska

SO Dorota Twardowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko dłużnikowi G. K.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Przewodniczącego w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 31 stycznia 2013r., sygn. akt I Co 2734/12

postanawia :

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 31 stycznia 2013 r. Przewodniczący w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Ostródzie zarządził zwrot wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w związku z przejściem uprawnienia, wskazując że wnioskodawca nie załączył do wniosku tytułu egzekucyjnego, a zgodnie z § 181 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności łączy się trwale z tytułem egzekucyjnym i taki tytuł opatruje się klauzulą wykonalności. Stwierdzono, że po wezwaniu do złożenia tytułu wykonawczego w określonym tygodniowym terminie wierzyciel poinformował, że tytuł wykonawczy znajduje się u komornika i wniósł o dopuszczenie dowodu z tytułu znajdującego się we wskazanych aktach egzekucyjnych, ewentualnie o wydanie odpisu tytułu. W ocenie Przewodniczącego nie zostały uzupełnione braki formalne wniosku i na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. podlegał on zwrotowi.

W zażaleniu na zarządzenie wierzyciel zarzucił naruszenie art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że zachodzą przesłanki skutkujące zwrotem wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c. oraz naruszenie art. 788 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie na skutek tego, że dla rozstrzygnięcia wniosku nabywcy wierzytelności o nadanie klauzuli wykonalności na jego rzecz niezbędne jest przedłożenie odpisu tytułu wykonawczego. W uzasadnieniu wnioskodawca wywodził, że dla rozpoznania wniosku w trybie art. 788 § 1 k.p.c. istotne jest ustalenie przejścia wierzytelności oraz tego, czy istnieje tytuł egzekucyjny przeciwko dłużnikowi, a skoro oryginał tytułu znajduje się w sądzie w aktach sprawy, to nie

ma potrzeby składania jego odpisu. Zatem niezłożenie odpisu tytułu wykonawczego nie uniemożliwia rozpatrzenia wniosku w trybie art. 788 k.p.c. Naprowadzano na trudności związane z uzyskaniem odpisu tytułu egzekucyjnego, skoro wnioskodawca nie był stroną postępowania w sprawie I Nc 156/10 i dopóki nie uzyska klauzuli wykonalności nie jest podmiotem legitymowanym do złożenia wniosku o wydanie takiego odpisu. Podnoszono także, że zaskarżone rozstrzygnięcia prowadzi w rezultacie do uzależnienia możliwości uzyskania przez wierzyciela klauzuli wykonalności od spełnienia dodatkowych, pozaustawowych wymogów, co narusza art. 788 k.p.c., odwołując się przy tym do orzecznictwa sądów w podobnych stanach faktycznych. W związku z tymi zarzutami skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego zarządzenia i nadanie biegu wnioskowi wierzyciela oraz zasądzenia zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Wierzyciel wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu – orzeczeniu Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie I Nc 156/10 – w związku z przejściem uprawnień będącego następstwem zawarcia umowy przelewu wierzytelności, wskazując jako podstawę prawną wniosku przepis art. 788 § 1 k.p.c.

Zasady postępowania w sprawach o nadanie klauzuli wykonalności regulują przepisy kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 781 – 786 k.p.c. Nie określają one warunków, jakim powinien odpowiadać wniosek, w tym nie zawierają ogólnego wymogu dołączenia do takiego wniosku tytułu egzekucyjnego, któremu ma być nadana klauzula wykonalności. W związku z tym, zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c., w zakresie wymogów formalnych wniosku należy stosować ogólne przepisy kodeksu postępowania cywilnego o pismach procesowych, w tym art. 125 – 130 k.p.c. oraz art. 187 k.p.c. Tymczasem żaden z powoływanych przepisów nie zawiera wymogu załączenia do pisma wszczynającego postępowanie w sprawie dokumentu, nawet mającego istotne znaczenie dla rozpoznania sprawy. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 24 października 2001 r. (III CZP 53/01, system informacji prawnej LEX nr 49107) konieczność załączenia do wniosku o

nadanie tytułowi klauzuli wykonalności – w analizowanej sprawie bankowego tytułu egzekucyjnego – jest określonym w art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. warunkiem wynikającym z konieczności poparcia takiego wniosku dowodem z tego właśnie dokumentu. Niedołączenie takiego tytułu do wniosku nie uniemożliwia nadania mu prawidłowego biegu, a zatem taki brak nie może być usunięty w sposób i ze skutkiem przewidzianym w art. 130 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Może natomiast doprowadzić ostatecznie do oddalenia wniosku, jeśli nie zostanie złożony.

Podzielając powyższe stanowisko i przenosząc je na grunt przedmiotowej sprawy należało więc zauważyć, że skoro powoływane powyżej przepisy prawa procesowego nie zawierają wymogu dołączenia do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułu egzekucyjnego (czy tytułu wykonawczego wobec prowadzenia egzekucji sądowej), to wymóg ten nie może być uznany za warunek formalny wniosku w rozumieniu art. 130 § 1 i 2 k.p.c., gdyż przepis ten ma zastosowanie tylko wtedy, gdy wskutek niezachowania warunków formalnych pismo nie może otrzymać prawidłowego biegu. Prawidłowość takiego rozumowania wynika choćby z normy art. 914 § 2 k.p.c., gdzie ustawodawca jako warunek formalny wniosku o wyjawienie majątku złożonego przed wszczęciem egzekucji uznał właśnie dołączenie oryginału tytułu wykonawczego.

W takiej sytuacji wzywaniem wierzyciela do złożenia oryginału tytułu wykonawczego nie znajdowało podstawy prawnej, a skoro tak, to i nie było podstaw do wydawania przez Przewodniczącego zarządzenia o zwrocie wniosku. Zresztą, jak trafnie zarzucono w zażaleniu, strony nie można obciążać obowiązkiem niemożliwym do realizacji, skoro w przedmiotowej sprawie prowadzona jest egzekucja sądowa na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na rzecz poprzedniego wierzyciela (cedenta wierzytelności) i oczywistym jest, że komornik nie wyda mu tytułu z akt sprawy. Ponadto w odpowiedzi na zobowiązanie wierzyciel wniósł o dołączenie odpisu tytułu egzekucyjnego z akt sprawy I Nc

156/10 oraz zamieszczenie na nim wypisu z sentencji postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, co również nie pozwalało na podejmowanie czynności o zwrocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Z przedstawionych względów należało orzec jak w postanowieniu na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., art. 398 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.